

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 611

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 6 iulie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Pagina</u>
	LEGI ȘI DECRETE	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE
289.	— Lege privind regimul juridic al contractelor de credit pentru consum destinate consumatorilor, persoane fizice	1-11
499.	— Decret pentru promulgarea Legii privind regimul juridic al contractelor de credit pentru consum destinate consumatorilor, persoane fizice.....	12
		Decizia nr. 251 din 15 iunie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), ale art. 6 și 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare
		12-15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind regimul juridic al contractelor de credit pentru consum destinate consumatorilor, persoane fizice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Prezenta lege reglementează regimul juridic al contractelor de credit pentru consum, destinate consumatorilor.

Art. 2. — În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *consumator* — persoană fizică care, în cadrul contractelor reglementate de prezenta lege, acționează pentru realizarea unui drept sau a unui interes legitim din afara activității sale comerciale sau profesionale;

b) *creditor* — una sau mai multe persoane fizice ori juridice care, în cadrul activității profesionale ori de afaceri, acordă credite pentru consumatori;

c) *contract de credit* — actul juridic în temeiul căruia creditorul acordă sau se angajează să acorde, iar consumatorul acceptă un credit în forma unui împrumut, a unei amânări a plății sau a altei facilități financiare similare;

d) *costul total al creditului la consumator* — toate costurile pe care consumatorul trebuie să le plătească pentru credit, inclusiv dobânda și celelalte cheltuieli;

e) *dobânda anuală efectivă*, denumită în continuare *DAE* — costul total al creditului la consumator, exprimat în procent anual din valoarea creditului total acordat și calculat în conformitate cu art. 4;

f) *documentație de credit* — documentația care stă la baza unei convenții încheiate între creditor și o altă persoană pentru acordarea unui credit;

g) *intermediar de credit* — orice persoană fizică sau juridică care, în schimbul unui comision, acționează ca un intermediar prezentând sau oferind contracte de credit, realizând alte lucrări pregătitoare pentru asemenea contracte; comisionul poate fi plătit cu numerar sau prin orice alte instrumente financiare de plată uzuale.

Art. 3. — (1) Prezenta lege nu se aplică:

a) contractelor de credit sau contractelor prin care se acordă creditele destinate în principal să permită achiziționarea sau menținerea drepturilor de proprietate asupra unui teren ori construcție realizată sau care urmează să fie realizată în baza unui proiect;

b) contractelor de credit acordate în scopul renovării, re consolidării sau îmbunătățirii unei construcții;

c) contractelor de închiriere, cu excepția contractelor care prevăd ca finalitate transferul titlului de proprietate către chiriaș;

d) contractelor de credit acordate ori puse la dispoziție fără plata de dobânzi sau de orice alte cheltuieli;

e) contractelor de credit care nu prevăd dobânzi, cu condiția ca consumatorul să accepte rambursarea creditului printr-o singură plată;

f) contractelor în care creditele sunt acordate sub formă de avans în cont curent (linii de credit) de către o instituție de credit sau o instituție financiară, altele decât cele acoperite printr-un instrument de plată tip carte de credit, sub rezerva informațiilor prevăzute la art. 9;

g) contractelor de credit pentru valori mai mici decât suma de 200 euro sau mai mari de 20.000 euro;

h) contractelor de credit la care consumatorul este obligat să ramburseze creditul într-un termen care nu depășește 3 luni;

i) contractelor de credit la care consumatorul este obligat să ramburseze creditul într-un număr maxim de patru plăți, într-o perioadă de cel mult 12 luni calculate de la data semnării contractului;

j) contractelor de credit care sunt acordate la costuri inferioare celor practicate pe piață sau stabilite prin negociere și care nu sunt oferite populației în general;

k) contractelor de credit sau prin care se angajează să acorde credit, garantate prin ipotecă asupra unui bun imobil, în măsura în care acestea nu sunt deja exceptate conform lit. a) și b), dispozițiile art. 5 aplicându-se în mod corespunzător;

l) contractelor încheiate în vederea prestării în mod continuu a unui serviciu privat sau public, conform cărora consumatorul are dreptul de a achita costul acestor servicii, pe perioada cât sunt furnizate, prin plăți eșalonate.

(2) Contractele de credit încheiate sub forma unui act autentificat de un notar public sunt excluse de la aplicarea prevederilor art. 9—15, în măsura în care drepturile consumatorilor nu sunt afectate.

Art. 4. — (1) *DAE*, care face echivalența, la nivelul unui an, între valoarea curentă a tuturor angajamentelor sub forma unor împrumuturi, rambursări și cheltuieli existente sau viitoare, acceptate de către creditor și de beneficiarul creditului, se calculează în conformitate cu formula prevăzută în anexa nr. 2.

(2) Pentru calculul *DAE* se determină costul total al creditului la consumator astfel cum este definit la art. 2, cu excepția următoarelor costuri:

a) cheltuielile plătibile de împrumutat pentru nerespectarea unuia dintre angajamentele sale stipulate în contractul de credit;

b) costurile, altele decât prețul de cumpărare, în cazul cumpărării de bunuri sau servicii, pe care consumatorul este obligat să le plătească, indiferent dacă plata se face în numerar sau pe credit;

c) costurile necesare pentru transferul fondurilor și costurile de menținere a unui cont în care se înregistrează plățile efectuate cu titlu de rambursare a creditului, plata dobânzilor și a altor costuri, cu excepția cazului în care consumatorul nu dispune de libertate de alegere în materie și dacă aceste costuri sunt disproporționat de mari; această prevedere nu se aplică la costurile pentru încasarea acestor rambursări sau plăți, indiferent dacă plata se face în numerar sau în alt mod;

d) costurile referitoare la cotizațiile datorate cu titlu de înscriere ca membru în asociații sau grupări și care rezultă din acorduri distincte de contractul de credit, chiar dacă aceste subscrieri influențează condițiile de credit;

e) cele legate de asigurări sau garanții; sunt însă incluse costurile destinate a asigura creditorului, în cazul decesului, invalidității, îmbolnăvirii sau șomajului consumatorului, rambursarea unei sume egale sau inferioare valorii totale a creditului, inclusiv dobânzile care se aplică și alte costuri, și care sunt impuse de creditor ca o condiție pentru acordarea creditului.

(3) *DAE* se calculează în momentul încheierii contractului de credit, cu respectarea dispozițiilor art. 5.

(4) Calculul *DAE* se efectuează avându-se în vedere următoarele prezumții:

a) respectivul contract de credit va rămâne valabil pentru perioada prevăzută în contractul de credit, convenită de către părți;

b) părțile contractului își vor îndeplini obligațiile contractuale la termenele și la datele stipulate în contract.

(5) În cazul contractelor de credit care conțin clauze ce permit modificarea ratei dobânzii și a valorii sau nivelului altor costuri conținute în *DAE*, dar care nu pot fi cuantificate la data calculării, *DAE* se calculează prezumându-se că aceste valori vor rămâne fixe și se vor aplica până la finalul contractului de credit.

(6) Pentru calcularea *DAE* pot fi luate în considerare următoarele ipoteze de calcul, după caz:

a) în cazul în care contractul nu stipulează o limită a creditului, valoarea creditului acordat se consideră egală cu echivalentul în lei al sumei de 2.000 euro;

b) în cazul în care nu este stabilit un calendar de rambursare și dacă acesta nu reiese din clauzele

contractului și din mijloacele de rambursare a creditului acordat, durata creditului va fi considerată ca fiind de un an;

c) dacă nu se specifică altfel, în cazul în care contractul prevede mai mult decât o singură dată de rambursare, creditul va fi acordat, iar rambursările se vor face la cea mai apropiată dată prevăzută în contract.

Art. 5. — În orice anunț publicitar și în orice ofertă pentru un contract de credit destinat consumatorilor, afișate în locuri publice, prin care o persoană declară că acordă un credit sau intermediază încheierea unui contract de credit și prin care se indică o dobândă sau orice alte cifre referitoare la costul creditului, trebuie să se menționeze DAE, în mod clar și inteligibil, și să se respecte prevederile Legii nr. 148/2000 privind publicitatea, cu modificările și completările ulterioare. Scopul comercial al acestor informații trebuie să fie expus foarte clar, prin folosirea limbajului obișnuit.

Art. 6. — Înainte de încheierea contractului, creditorul:

a) are obligația să prezinte contractele de credit pe care le oferă, tipul și suma totală a creditului cele mai adecvate, luând în calcul situația financiară a consumatorului, avantajele și dezavantajele asociate cu produsul propus, precum și scopul creditului;

b) trebuie să prezinte consumatorului informațiile exacte și complete necesare privind contractul de credit avut în vedere;

c) trebuie să informeze consumatorul despre documentația de credit necesară acordării unui credit, documentație care trebuie să cuprindă cel puțin:

1. situațiile financiare curente ale solicitantului de credit și ale oricărui garant al acestuia, inclusiv proiecția fluxurilor financiare pentru perioada de rambursare a creditului și de plată a dobânzilor;

2. o descriere a modalităților de garantare pentru plata integrală a datoriei și, după caz, o evaluare a bunurilor care fac obiectul garanției;

3. o descriere a condițiilor creditului, cuprinzând valoarea creditului, valoarea DAE, rata dobânzii, schema de rambursare și obiectivul debitorului sau scopul pentru care a solicitat creditul.

Art. 7. — Contractele de credit vor fi redactate în scris, pe hârtie sau alt suport durabil, în cel puțin două exemplare, fiind remis câte un exemplar original fiecărei părți contractante.

Art. 8. — Contractul de credit scris trebuie să includă cel puțin următoarele date:

a) numele și adresele părților contractante;

b) valoarea DAE;

c) o indicare a condițiilor în care poate fi modificată DAE. În cazul în care valoarea DAE nu poate fi stabilită, consumatorul trebuie să fie informat, prin contractul scris, în ceea ce privește elementele prevăzute la art. 9 alin. (1);

d) o listă cu valoarea, numărul și frecvența sau datele plăților pe care consumatorul trebuie să le efectueze pentru rambursarea creditului, precum și pentru dobândă și alte costuri. În cazul în care este posibil, va fi indicată, de asemenea, valoarea totală a plăților efectuate;

e) o listă a elementelor de cost prevăzute la art. 4 alin. (2) și care revin consumatorului, cu excepția costurilor

datorate de consumator pentru nerespectarea unuia dintre angajamentele sale din contractul de credit, care nu sunt cuprinse în calculul DAE, dar care cad în sarcina consumatorului în anumite condiții, precum și precizarea acestor condiții. În cazul în care valoarea exactă a acestor componente este cunoscută, o astfel de valoare trebuie să fie indicată. În caz contrar, trebuie să fie indicată o metodă de calcul sau, pe cât posibil, o cât mai realistă valoare estimativă;

f) documentația de credit specifică, stabilită de creditor;

g) prevederile art. 11;

h) celelalte condiții esențiale ale contractului de credit, inclusiv clauzele prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 9. — (1) În cazul contractelor de credit prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. f), consumatorul trebuie să fie informat, în scris, cel târziu în momentul încheierii contractului de credit, cu privire la:

a) plafonul creditului, dacă există;

b) dobânda anuală și costurile aplicabile de la data încheierii contractului de credit, precum și condițiile în care acestea pot fi modificate;

c) procedura prin care contractul de credit încetează.

(2) Consumatorul trebuie să fie informat, în scris, despre orice modificare survenită pe durata contractului de credit asupra dobânzii anuale sau a costurilor intervenite ulterior datei semnării contractului de credit, în momentul în care intervine această modificare. Această informare se face prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau prin intermediul unui extras de cont ce se furnizează consumatorului în mod gratuit.

(3) Informațiile scrise prevăzute la alin. (1) și (2) sunt furnizate consumatorului și în cazul descoperirilor de cont acceptate tacit, atunci când acestea se prelungesc peste o perioadă de 3 luni.

Art. 10. — (1) În cazul contractelor de credit pentru achiziția de bunuri, dacă consumatorul nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale, creditorul poate apela la căile legale în vederea returnării bunurilor după expirarea unui termen suplimentar de 30 de zile de la data scadenței ultimei obligații de plată neonorate.

(2) În cadrul termenului suplimentar prevăzut la alin. (1), înainte de a apela la căile legale pentru returnarea bunurilor, creditorul are obligația de a notifica fără întârziere consumatorul, justificând decizia sa, și de a solicita acordul scris al acestuia privind returnarea bunului. Notificarea consumatorului se face prin scrisoare recomandată. Data poștei se consideră data notificării.

(3) În cazul în care creditorul intră în posesia bunurilor, obligațiile dintre părți sunt astfel reglate încât să se asigure că repunerea în posesie nu atrage beneficii nejustificate. Aceste bunuri vor fi ridicate de vânzător, cu obligația acestuia de a restitui creditorului contravaloarea bunului respectiv.

Art. 11. — (1) Consumatorul are dreptul să achite anticipat, integral sau parțial, obligațiile sale rezultate din contractul de credit.

(2) În cazul achitării anticipate a obligațiilor sale contractuale, consumatorul are dreptul la o reducere

echitabilă a costului creditului, stabilită proporțional cu perioada de utilizare a creditului respectiv.

Art. 12. — (1) În cazul în care drepturile ce revin unui creditor printr-un contract de credit sunt cesionate unui terț, consumatorul are dreptul să invoce împotriva terței persoane toate drepturile contractuale pe care le are la dispoziție împotriva creditorului inițial, inclusiv dreptul de compensare.

(2) Consumatorul nu poate fi obligat să facă terței părți nici o plată suplimentară față de cele stabilite prin contractul de credit inițial.

Art. 13. — (1) În cazul oricărei creanțe a creditorului referitoare la contractul de credit, consumatorul poate să facă plăți prin intermediul unor cambii sau bilete la ordin ori să constituie o garanție prin aceste mijloace de plată ori prin cecuri, cu acordul părților contractante.

(2) O persoană care, prin încălcarea prevederilor alin. (1), primește o cambie sau un alt instrument de plată negociabil, nu poate folosi aceste instrumente.

Art. 14. — (1) Dispozițiile prezentului articol se aplică în cazul cumpărării de produse sau al obținerii de servicii de la un furnizor cu îndeplinirea următoarelor condiții:

a) consumatorul încheie un contract de credit cu o persoană, alta decât furnizorul de bunuri sau prestatorul de servicii;

b) cel care acordă creditul și furnizorul de bunuri sau de servicii au în derulare un contract preexistent conform căruia se acordă credit în mod exclusiv clienților acestui furnizor;

c) consumatorul prevăzut la lit. a) obține creditul în virtutea acestui contract preexistent.

(2) Pentru bunurile sau serviciile — obiect al contractului de credit — care nu sunt furnizate ori sunt furnizate parțial sau nu sunt în conformitate cu contractul încheiat pentru furnizarea lor, consumatorul nemulțumit poate notifica, în vederea remedierii deficiențelor, furnizorului și/sau creditorului, în termen de 15 zile de la data la care bunurile sau serviciile au fost livrate, respectiv prestate, ori de la care acestea trebuiau să fie livrate sau furnizate. Data poștei este considerată data notificării.

(3) Furnizorul și creditorul vor fi răspunzători individual pentru despăgubirea consumatorului. Existența unui contract de credit nu va afecta în nici un fel drepturile consumatorului prevăzute de lege, pe care furnizorul de bunuri sau servicii cumpărate prin intermediul unui astfel de contract trebuie să le respecte. Creditorul răspunde pentru despăgubirea consumatorului numai în limita contractului de credit, dacă acțiunile consumatorului împotriva furnizorului de bunuri au eșuat.

(4) Dispozițiile alin. (1)—(3) nu se aplică în situația în care operațiunea respectivă se referă la valori mai mici decât suma de 200 euro.

Art. 15. — (1) Pentru exercitarea activității de creditare reglementate de prezenta lege, creditorii și intermediarii de credit trebuie să obțină în acest sens o autorizație oficială, în condițiile art. 22 alin. (2).

(2) Instituțiile de credit supuse unei proceduri de autorizare de către Banca Națională a României, potrivit legii, sunt exceptate de la prevederile alin. (1).

(3) După data aderării României la Uniunea Europeană nu se supun procedurii de autorizare prevăzute de prezenta lege:

a) sucursalele și reprezentanțele creditorilor și intermediarilor de credit stabiliți într-un stat membru al Uniunii Europene sau Spațiului Economic European, care sunt abilitați în baza legislației acestor state să acorde credit de consum, respectiv să intermedieze încheierea contractelor de credit;

b) creditorii și intermediarii de credit, persoane fizice, stabiliți într-un stat membru al Uniunii Europene sau Spațiului Economic European și abilitați în baza legislației acestor state să acorde credit de consum, respectiv să intermedieze încheierea contractelor de credit.

(4) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și autoritatea competentă vor supraveghea și controla, individual sau în echipe mixte, activitățile creditorilor și intermediarilor de credite, potrivit competențelor stabilite prin actele normative în vigoare, după cum urmează:

a) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor primește reclamațiile de la consumatori privind contractele de credit și condițiile de credit, instituie procedurile de procesare în vederea analizării reclamațiilor și de rezolvare pe cale amiabilă a litigiilor legate de consumatori privind contractele de credit și garanțiile aferente, oferă consultanța referitoare la acest aspect și aplică sancțiuni contravenționale pentru nerespectarea dispozițiilor prezentei legi;

b) autoritatea competentă va supraveghea îndeplinirea condițiilor legale pentru înregistrarea și emiterea autorizației pentru creditor sau pentru intermediarul de credit, după caz.

(5) În cazurile în care constată nerespectarea prevederilor legale privind autorizarea sau a prevederilor prezentei legi, autoritățile prevăzute la alin. (4) pot dispune retragerea autorizației, anularea autorizației, precum și orice măsuri care sunt necesare pentru limitarea prejudicierii intereselor economice ale consumatorilor, inclusiv obligarea creditorului la plata despăgubirilor rezultate din contract sau obligarea creditorului aflat în imposibilitatea respectării clauzelor contractuale de a transmite obligațiile sale către un terț. Calitatea de terț poate fi deținută numai de o persoană autorizată conform prevederilor alin. (1)—(3), precum și de o societate de asigurare.

Art. 16. — (1) Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.

(2) Contractele încheiate după data intrării în vigoare a prezentei legi, cu nerespectarea prevederilor acesteia, sunt nule de drept. Acțiunea în constatarea nulității poate fi introdusă de orice persoană interesată și se soluționează de instanța civilă competentă.

(3) Neîndeplinirea de către creditor a obligațiilor sale rezultate din contractul de credit conduce la nerecunoașterea garanțiilor.

Art. 17. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea dispozițiilor art. 4, 6, 8, 9 și 11, cu amendă de la 100.000.000 lei la 250.000.000 lei;

b) nerespectarea dispozițiilor art. 5, art. 14 alin. (3) și art. 15 alin. (1), cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei.

(2) O dată cu sancțiunea principală a amenzii, agenții constatatori pot dispune următoarele sancțiuni complementare:

a) suspendarea autorizației de exercitare a activității de creditor sau de intermediar de credite;

b) retragerea autorizației de exercitare a activității de creditor sau de intermediar de credite;

c) anularea autorizației de exercitare a activității de creditor sau de intermediar de credite.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) și (2) se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, precum și de către reprezentanții ai autorității competente, după caz. În cazul instituțiilor de credit, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) și (2) se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Băncii Naționale a României.

(4) Aplicarea sancțiunilor prevăzute în prezenta lege nu înlătură răspunderea penală sau civilă, după caz, a părților contractante.

(5) Sancțiunile contravenționale principale și complementare, precum și actele cu caracter administrativ emise în temeiul prezentei legi se pot contesta la instanțele de contencios administrativ competente.

(6) Prevederile art. 32 alin. (3) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, nu sunt aplicabile.

Art. 18. — (1) Orice dispoziție contrară prezentei legi, în scopul afectării drepturilor consumatorilor, este nulă.

(2) Consumatorii nu pot renunța la drepturile conferite prin prezenta lege.

(3) Prezenta lege se aplică și contractelor de credit încheiate în forme speciale, în particular prin repartizarea valorii creditului pe mai multe contracte.

(4) Prevederile contractuale suplimentare sau dispozițiile legale speciale prin care se conferă o mai mare protecție consumatorului se aplică în mod corespunzător.

Art. 19. — Prevederile prezentei legi se completează cu dispozițiile Legii nr. 58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 148/2000 privind publicitatea, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 193/2000 privind clauzele abuzive

din contractele încheiate între comercianți și consumatori, cu modificările ulterioare, ale Codului penal, ale Codului comercial, precum și ale Codului civil, în măsura în care acestea nu conțin dispoziții contrare.

Art. 20. — (1) În cazul în care părțile nu ajung la un acord de modificare a contractului de credit, oricare dintre acestea se poate adresa instanței judecătorești competente, care va decide.

(2) Orice creditor, de comun acord cu consumatorul, poate acorda facilități sau reeșalonări la plata obligațiilor asumate.

(3) Dacă părțile nu rezolvă pe cale amiabilă litigiile rezultate din contractul de credit, se pot adresa instanței de judecată.

Art. 21. — Contractele aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei legi își vor produce efectele până la data încetării lor, putând fi prelungite numai prin acordul ambelor părți asupra modificării termenilor din contractul de credit, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare la acea dată.

Art. 22. — (1) În aplicarea dispozițiilor prezentei legi, Banca Națională a României și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor pot emite norme metodologice sau instrucțiuni cu caracter normativ care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În termen de 90 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, autoritatea competentă prevăzută la alin. (1), precum și modul de înregistrare și de autorizare vor fi stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 23. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 24. — (1) Prezenta lege transpune Directiva nr. 87/102/CEE din 22 decembrie 1986 pentru armonizarea prevederilor legislative, administrative și de reglementare privind creditul pentru consum, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene (JOCE) nr. L42 din data de 12 februarie 1987, modificată și completată prin Directiva nr. 90/88/CEE din 22 februarie 1990 și Directiva nr. 98/7/CE din 16 februarie 1998.

(2) Dispozițiile prezentei legi intră în vigoare la 6 luni de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) La data de 1 ianuarie 2007, dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. j) își încetează aplicabilitatea, acest termen putând fi prorogat numai după consultarea Comisiei Europene.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 24 iunie 2004.

Nr. 289.

CLAUZE MINIMALE OBLIGATORII
ale contractelor de credit, în funcție de obiectul fiecăruia

1. Contracte de credit având ca obiect finanțarea furnizării de bunuri sau servicii:

- a) o descriere a bunurilor sau a serviciilor care fac obiectul contractului;
- b) prețul plătit în numerar și prețul de plată în virtutea contractului de credit;
- c) valoarea avansului, dacă există, numărul și valoarea plăților eșalonate și data scadenței lor ori metoda care se utilizează pentru determinarea fiecăruia dintre aceste elemente, dacă ele sunt necunoscute în momentul încheierii contractului;
- d) o precizare a dreptului consumatorului la o reducere, în conformitate cu art. 11 din lege, în cazul rambursării anticipate;
- e) identitatea proprietarului de bunuri (dacă transferul de proprietate la consumator nu se face imediat) și condițiile în care consumatorul devine proprietar;
- f) precizări privind eventualele garanții necesare;
- g) indicarea termenului eventual de reflectare (indicarea unui termen de grație în vederea analizării oportunității creditului);
- h) indicarea asigurării sau asigurărilor eventual necesare și, dacă alegerea asigurătorului nu este lăsată la latitudinea consumatorului, costul acestora;
- i) indicarea obligației eventuale a consumatorului de a constitui un depozit de o anumită valoare, într-un cont special.

2. Contracte de credit legate de utilizarea cărților de credit:

- a) plafonul eventual al creditului;
- b) condițiile de rambursare sau modul în care se stabilesc;
- c) indicarea termenului eventual de reflectare (indicarea unui termen de grație în vederea analizării oportunității creditului).

3. Contracte de credit operate prin cont curent și nereglementate prin alte prevederi ale prezentei legi:

- a) plafonul eventual al creditului sau metoda de calcul al acestuia;
- b) condițiile de utilizare și de rambursare;
- c) indicarea termenului eventual de reflectare (indicarea unui termen de grație în vederea analizării oportunității creditului).

4. Alte contracte de credit care intră sub incidența prezentei legi:

- a) plafonul eventual al creditului;
- b) indicarea garanțiilor eventual necesare;
- c) condițiile de rambursare;
- d) indicarea termenului eventual de reflectare (indicarea unui termen de grație în vederea analizării oportunității creditului);
- e) o precizare a dreptului consumatorului la o reducere, în conformitate cu art. 11 din lege, în cazul rambursării anticipate.

ECUAȚIA DE BAZĂ

prin care se exprimă echivalența dintre împrumuturi, pe de o parte, rambursări și cheltuieli, pe de altă parte

$$\sum_{K=1}^{K=m} \frac{A_K}{(1+i)^{t_K}} = \sum_{K'=1}^{K'=m'} \frac{A'_{K'}}{(1+i)^{t_{K'}}$$

K = numărul de ordine al unui împrumut;

K' = numărul de ordine al unei rambursări sau al unei plăți a cheltuielilor;

A_K = valoarea împrumutului pentru numărul de ordine K ;

$A'_{K'}$ = valoarea unei rambursări sau a unei plăți a cheltuielilor pentru numărul de ordine K' ;

Σ = semnul care indică o însumare;

m = numărul de ordine al ultimului împrumut;

m' = numărul de ordine al ultimei rate de rambursat sau al ultimei plăți a cheltuielilor;

t_K = intervalul, exprimat în ani și fracțiuni de ani, între data împrumutului nr. 1 și data împrumuturilor ulterioare de la nr. 2 la m ;

$t_{K'}$ = intervalul, exprimat în ani și fracțiuni de ani, între data împrumutului nr. 1 și data ratelor de rambursare sau a plăților cheltuielilor de la nr. 1 la m' ;

i = dobânda anuală efectivă care poate fi calculată (fie algebric, fie prin aproximări succesive, fie printr-un program

pe calculator) atunci când ceilalți termeni ai ecuației sunt cunoscuți prin contract sau în alt mod.

Explicitări:

a) sumele vărsate de ambele părți la diferite termene în mod necesar egale nu trebuie plătite la intervale egale;

b) data inițială trebuie să fie cea a acordării primului împrumut;

c) intervalele dintre datele utilizate la calcul trebuie să fie exprimate în ani sau în fracțiuni de ani. Un an este presupus a avea 365 de zile sau 365,25 zile ori (pentru anii bisecți) 366 de zile, 52 de săptămâni sau 12 luni egale. O lună egală este presupusă a avea 30,41666 zile (adică 365/12);

d) rezultatul calculului trebuie să se exprime cu o precizie de cel puțin o zecimală. În cazul rotunjirilor la o zecimală anume se aplică următoarea regulă: dacă cifra de la zecimala care urmează este mai mare sau egală cu 5, cifra zecimalei care se rotunjește se mărește cu unu;

e) metodele de rezolvare aplicabile trebuie să aibă unul dintre rezultatele prevăzute în anexa nr. 3.

EXEMPLE DE CALCUL**A. CALCULUL DOBÂNZII ANUALE EFECTIVE PE BAZA CALENDARULUI
1 AN = 365 ZILE (SAU 366 ZILE, ÎN CAZUL ANILOR BISECTI)****Primul exemplu**

Suma împrumutată: $S = 1.000$ ROL la 1 ianuarie 1994

Va fi rambursată într-o singură plată în sumă de 1.200 ROL, făcută la data de 1 iulie 1995 (după $1\frac{1}{2}$ ani sau 546 zile (365 + 181) de la data împrumutului).

$$\text{Ecuția devine: } 1\ 000 = \frac{1\ 200}{\frac{546}{365}(1+i)}$$

$$\begin{aligned} \text{sau:} \\ (1+i)^{546/365} &= 1,2 \\ 1+i &= 1,1296204 \\ i &= 0,1296204 \end{aligned}$$

Această valoare va fi rotunjită la 13% (sau 12,96% în cazul în care este preferată o aproximare la 2 zecimale).

Al doilea exemplu

Suma împrumutată este de 1 000 ROL, dar creditorul reține 50 ROL pentru cheltuieli de administrare, astfel încât împrumutul efectiv este de 950 ROL. Plata sumei de 1 200 ROL, ca în primul exemplu, se va face, de asemenea, la 1 iulie 1995.

$$\text{Ecuția devine: } 950 = \frac{1\ 200}{\frac{546}{365}(1+i)}$$

$$\begin{aligned} \text{sau:} \\ (1+i)^{546/365} &= 1,263157 \\ 1+i &= 1,169026 \\ i &= 0,169026 \end{aligned}$$

Această valoare va fi rotunjită la 16,9%

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

Al treilea exemplu

Suma împrumutată este 1 000 ROL la 1 ianuarie 1994, plătită în 2 rate de câte 600 ROL după 1 an și, respectiv după 2 ani.

Ecuția devine:

$$1\ 000 = \frac{600}{(1+i)} + \frac{600}{(1+i)^2} = \frac{600}{1+i} + \frac{600}{(1+i)^2}$$

Ecuția este rezolvată algebric și rezultă $i = 0,1306623$ rotunjit la 13,1% (sau 13,07% dacă este preferată o aproximare la 2 zecimale).

Al patrulea exemplu

Suma împrumutată este $S = 1\ 000$ ROL la 1 ianuarie 1994, și sumele de plată de către debitor sunt:

După 3 luni (0,25 ani / 90 zile):	272 ROL
După 6 luni (0,5 ani / 181 zile):	272 ROL
După 12 luni (1 an / 365 zile):	<u>544 ROL</u>
Total:	1 088 ROL

Ecuția devine:

$$1\ 000 = \frac{272}{(1+i)^{\frac{90}{365}}} + \frac{272}{(1+i)^{\frac{181}{365}}} + \frac{544}{(1+i)^{\frac{365}{365}}}$$

Această ecuație permite ca i să fie calculat prin aproximări succesive, calcul care poate fi programat pe calculator.

Rezultatul este $i = 0,13226$ rotunjit la 13,2% (sau 13,23% dacă este cerută o aproximare de 2 zecimale).

B. CALCULUL DOBÂNZII ANUALE EFECTIVE PE BAZA ANULUI STANDARD (1 AN = 365 ZILE SAU 365,25 ZILE, 52 SĂPTĂMÂNI, SAU 12 LUNI EGALE)

Primul exemplu

Suma împrumutată: $S = 1\ 000$ ROL

va fi returnată printr-o singură plată, de 1 200 ROL, după 1,5 ani ($1,5 \times 365 = 547,5$ zile, $1,5 \times 365,25 = 547,875$ zile, $1,5 \times 366 = 549$ zile, $1,5 \times 12 = 18$ luni sau $1,5 \times 52 = 78$ săptămâni) de la data împrumutului.

Ecuția devine:

$$1\ 000 = \frac{1\ 200}{(1+i)^{\frac{547,5}{365}}} = \frac{1\ 200}{(1+i)^{\frac{547,875}{365,25}}} = \frac{1\ 200}{(1+i)^{\frac{18}{12}}} = \frac{1\ 200}{(1+i)^{\frac{78}{52}}}$$

sau:

$$(1+i)^{1,5} = 1,2$$

$$1+i = 1,129243$$

$$i = 0,129243$$

Această valoare va fi rotunjită la 12,9% (sau 12,92% dacă este preferată o aproximare la 2 zecimale).

Al doilea exemplu

Suma împrumutată $S = 1\ 000$ ROL, dar creditorul reține suma de 50 ROL pentru cheltuieli administrative, astfel împrumutul este de fapt 950 ROL. Plata de 1 200 ROL este făcută, ca și în primul exemplu, după 1,5 ani de la data împrumutului.

Ecuția devine:

$$950 = \frac{1\ 200}{(1+i)^{\frac{547,5}{365}}} = \frac{1\ 200}{(1+i)^{\frac{547,875}{365,25}}} = \frac{1\ 200}{(1+i)^{\frac{18}{12}}} = \frac{1\ 200}{(1+i)^{\frac{78}{52}}}$$

sau:

$$(1 + i)^{1,5} = 1\,200 / 950 = 1,263157$$

$$1 + i = 1,168526$$

$$i = 0,168526$$

Această valoare va fi rotunjită la 16,9% (sau la 16,85% dacă este preferată o aproximare la 2 zecimale).

Al treilea exemplu

Suma împrumutată este $S = 1\,000$ ROL, plătită în 2 rate de câte 600 ROL după 1 an și, respectiv, după 2 ani.

$$1\,000 = \frac{600}{(1+i)} + \frac{600}{(1+i)^2} = \frac{600}{(1+i)} + \frac{600}{(1+i)^2}$$

$$= \frac{600}{(1+i)} + \frac{600}{(1+i)^2} = \frac{600}{(1+i)} + \frac{600}{(1+i)^2}$$

$$= \frac{600}{(1+i)} + \frac{600}{(1+i)^2}$$

Ecuția se rezolvă algebric și rezultă $i = 0,13066$ care va fi rotunjit la 13,1% (sau 13,07% dacă este preferată aproximarea la 2 zecimale).

Al patrulea exemplu

Suma împrumutată $S = 1\,000$ ROL și sumele de plată de către debitor sunt:

După 3 luni
(0,25 ani / 13 săptămâni / 91,25 zile / 91,3125 zile): 272 ROL

După 6 luni
(0,5 ani / 26 săptămâni / 182,5 zile / 182,625 zile): 272 ROL

După 12 luni
(1 an / 52 săptămâni / 365 zile / 365,25 zile): 544 ROL

Total: 1 088 ROL

Ecuția devine:

$$\begin{aligned}
 1\,000 &= \frac{272}{(1+i)} + \frac{272}{(1+i)} + \frac{544}{(1+i)} = \\
 &= \frac{\frac{272}{365}}{(1+i)} + \frac{\frac{272}{365}}{(1+i)} + \frac{\frac{544}{365}}{(1+i)} = \\
 &= \frac{\frac{272}{91,25}}{(1+i)} + \frac{\frac{272}{182,5}}{(1+i)} + \frac{\frac{544}{365,25}}{(1+i)} = \\
 &= \frac{\frac{272}{3}}{(1+i)} + \frac{\frac{272}{6}}{(1+i)} + \frac{\frac{544}{12}}{(1+i)} = \\
 &= \frac{\frac{272}{13}}{(1+i)} + \frac{\frac{272}{26}}{(1+i)} + \frac{\frac{544}{52}}{(1+i)} = \\
 &= \frac{272}{(1+i)^{0,25}} + \frac{272}{(1+i)^{0,5}} + \frac{544}{(1+i)^1}
 \end{aligned}$$

Această ecuație permite ca i să fie calculat prin aproximări succesive, calcul care poate fi programat pe calculator.

Rezultatul este $i = 0,13185$, care va fi rotunjit la 13,2% (sau 13,19% dacă este preferată aproximarea la 2 zecimale).

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru promulgarea Legii privind regimul juridic
al contractelor de credit pentru consum destinate
consumatorilor, persoane fizice

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României decretează:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind regimul juridic al contractelor de credit pentru consum destinate consumatorilor, persoane fizice, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 24 iunie 2004.
 Nr. 499.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 251 din 15 iunie 2004

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), ale art. 6 și 8
 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări
 și completări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), ale art. 6 și 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „PROMOTION AS” — S.R.L. (fosta Societate Comercială „ALL AS BROKERS” — S.R.L.) din București în dosarele nr. 14.115/2003 și nr. 17.299/2003 ale Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal, în Dosarul nr. 121D/2004, răspund avocat Bogdan Dumitrache, cu delegație la dosar, pentru Societatea Comercială „PROMOTION AS” — S.R.L. din București — autoarea excepției, precum și avocat S. Stratula, cu delegație la dosar, pentru Societatea Comercială „ASA ASIGURĂRI ATCLASSIB” — S.A. din Sibiu, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

La apelul nominal, în Dosarul nr. 122D/2004, răspunde, de asemenea, avocat Bogdan Dumitrache, cu delegație la dosar, pentru Societatea Comercială „PROMOTION AS” — S.R.L. din București — autoarea excepției, lipsă fiind Societatea Comercială „ASITRANS” — S.A. Asigurări-Reasigurări din București, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că în ședința publică din 4 mai 2004, pe de-o parte, apărătorul autorului excepției a învederat instanței constituționale că acesta și-a schimbat denumirea în „PROMOTION AS” — S.R.L. din „ALL AS BROKERS” — S.R.L., depunând în acest sens actele doveditoare de la registrul comerțului, iar pe de altă parte, că, în aceeași ședință, în temeiul dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, precum și ale art. 164

alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, Curtea a dispus conexarea Dosarului nr. 122D/2004 la Dosarul nr. 121D/2004, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, apărătorul autorului excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, iar cu privire la celelalte dispoziții, lasă la aprecierea instanței constituționale. Arată că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, precum și ale art. 24 privind dreptul la apărare, întrucât la soluționarea procedurii somației de plată este permisă numai administrarea probei cu înscrisuri, nefiind admise și celelalte mijloace de probă. Astfel, deși prin numeroase decizii (de exemplu, prin Decizia nr. 348/2003) Curtea a constatat constituționalitatea dispozițiilor legale criticate, consideră că argumentele cuprinse în aceste decizii nu sunt suficiente pentru a se justifica limitarea mijloacelor de probă admise în cadrul procedurii somației de plată numai la înscrisuri. Astfel, apreciază că nu se poate susține că prin caracterul de procedură specială și accelerată al somației de plată se justifică această limitare, întrucât legiuitorul a prevăzut și cu alte ocazii proceduri speciale, care se judecă de urgență, cum ar fi acțiunile posesorii sau ordonanța președințială, în cadrul cărora este admisă administrarea oricărui mijloc de probă, iar nu numai a înscrisurilor.

Apărătorul Societății Comerciale „ASA ASIGURĂRI ATLASIB” — S.A. din Sibiu solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, apreciind că dispozițiile legale criticate nu contravin accesului liber la justiție și nici dreptului la apărare, invocând în acest sens cerința soluționării cu celeritate a procedurii somației de plată, precum și jurisprudența constantă a Curții Constituționale în această materie.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind, pe de-o parte, că dispozițiile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 nu contravin accesului liber la justiție și nici dreptului la apărare, iar pe de altă parte, că aceste dispoziții au mai făcut în numeroase rânduri obiectul controlului de constituționalitate, cu aceste prilejuri Curtea constatând constituționalitatea acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierile din 30 ianuarie 2004 și 19 ianuarie 2004, pronunțate în dosarele nr. 14.115/2003, respectiv nr. 17.299/2003, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), ale art. 6 și 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002**, excepție ridicată de Societatea Comercială „ALL AS BROKERS” — S.R.L. (care și-a schimbat denumirea în „PROMOTION AS” — S.R.L.) în cadrul unor cauze având ca obiect cereri pentru emiterea unor ordonanțe cu somație de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate limitează dreptul părților litigante de a-și dovedi susținerile la proba cu înscrisuri, „fapt care nu oferă debitorului suficiente căi de a se apăra în această fază a judecății”, nu asigură un proces echitabil, favorizează creditorul în detrimentul debitorului, care nu poate formula nici cerere reconvențională, iar normele de procedură sunt contrare celor din dreptul comun. Consideră că în acest mod dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 16, 20, 21, 24, 53 și 126 din Constituție, republicată, precum și

reglementărilor cuprinse în art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate sunt în acord cu Legea fundamentală și cu reglementările internaționale invocate de autorul excepției.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că sunt neîntemeiate criticile formulate prin excepția de neconstituționalitate, deoarece procedura prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 a fost instituită pentru a oferi creditorilor o procedură rapidă și mai puțin costisitoare pentru obținerea titlurilor executorii în vederea realizării creanțelor, scopul acesteia fiind de a simplifica și de a accelera demersul jurisdicțional. În acest sens se invocă deciziile Curții Constituționale nr. 246/2002, nr. 252/2002, nr. 317/2002 și nr. 109/2003.

De asemenea, arată că soluțiile adoptate de judecător în cadrul procedurii prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 au caracter vremelnic și sunt supuse căilor de atac. Conform dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, împotriva ordonanței cu somație de plată debitorul poate formula cerere în anulare, iar rezolvarea definitivă a litigiului se face după normele dreptului comun, fiind asigurate astfel toate cerințele unui proces echitabil, precum și toate condițiile pentru exercitarea lui. Având în vedere acestea, apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin accesului liber la justiție, principiului egalității în fața legii și nici dreptului la apărare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 6 și 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002), modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 142/2002 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 5 noiembrie 2002), aprobată la rândul ei prin Legea nr. 5/2003 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 20 ianuarie 2003). De asemenea, la art. 6 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, cu modificările și completările ulterioare, s-a făcut următoarea rectificare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492

din 23 august 2001: *«În loc de „...somația de plată către creditor...” se va citi: „...somația de plată către debitor...”*

Ulterior sesizării Curții Constituționale, prin art. I pct. 12 din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă (lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai 2004), alin. (3) al art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogat, iar alin. (5) al aceluiași articol a fost modificat.

Având în vedere aceste modificări, dispozițiile criticate au în prezent următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1): *„Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bună-voie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatată printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.”*

— Art. 6: *„(1) Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4.*

(2) Când în urma examinării prevăzute la alin. (1) constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către debitor, precum și termenul de plată.

(3) Termenul de plată nu va fi mai mic de 10 zile și nici nu va depăși 30 de zile. Judecătorul va putea stabili alt termen potrivit înțelegerii părților.

(4) Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.”

— Art. 8: *„(1) Împotriva ordonanței prevăzute la art. 6 alin. (2) debitorul poate formula cererea în anulare, în termen de 10 zile de la data înmânării sau comunicării acesteia.*

(2) Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.

(3) Abrogat.

(4) Dacă instanța investită admite cererea în anulare, aceasta va anula ordonanța, pronunțând o hotărâre irevocabilă. Prevederile art. 7 se aplică în mod corespunzător.

(5) Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este irevocabilă.”

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 16 alin. (1), ale art. 20, ale art. 21 alin. (1)—(3) și ale art. 24, 53 și 126 din Constituția României, revizuită și republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, având următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”*

— Art. 20: *„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”

— Art. 21 alin. (1)—(3): *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.

(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.”

— Art. 24: *„(1) Dreptul la apărare este garantat.*

(2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.”

— Art. 53: *„(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

— Art. 126: *„(1) Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.*

(2) Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

(3) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.

(4) Compunerea Înaltei Curți de Casație și Justiție și regulile de funcționare a acesteia se stabilesc prin lege organică.

(5) Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare. Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite materii, cu posibilitatea participării, după caz, a unor persoane din afara magistraturii.

(6) Controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar. Instanțele de contencios administrativ sunt competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale.”

De asemenea, autorul excepției apreciază că dispozițiile legale criticate contravin și prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform cărora *„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. [...]*

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

I. Ulterior sesizării Curții Constituționale prin încheierile din 30 ianuarie 2004 și 19 ianuarie 2004, art. I pct. 12 din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă a abrogat în mod expres prevederile alin. (3) al art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere dispozițiile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță *„în vigoare”*, Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) ca devenită inadmisibilă.

De asemenea, prin același pct. 12 al art. I din Legea nr. 195/2004, art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare, a fost modificat substanțial. Prin Decizia Plenului nr. III din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, Curtea Constituțională a decis că în cazul în care, după invocarea unei excepții de neconstituționalitate, prevederea legală supusă controlului a fost modificată, Curtea se va pronunța asupra constituționalității prevederii legale, în noua sa redactare, „numai dacă soluția legislativă din legea sau ordonanța modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării”.

Având în vedere că, anterior modificării prin Legea nr. 195/2004, alin. (5) al art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, prevedea posibilitatea atacării cu recurs a hotărârii prin care a fost respinsă cererea în anulare, iar după modificare s-a prevăzut că aceeași hotărâre este irevocabilă, Curtea constată că în cazul de față nu s-a păstrat soluția legislativă inițială și, ca atare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) a devenit inadmisibilă.

II. Referitor la celelalte dispoziții criticate, Curtea reține că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 reglementează o procedură specială, simplificată și accelerată pentru recuperarea creanțelor al căror caracter cert, lichid și exigibil rezultă din înscrisuri, singurele dovezi care se administrează în cadrul acestei proceduri în afară de lămuririle și explicațiile date de către părți. Hotărârile pronunțate în cadrul acestei proceduri nu au autoritatea lucrului judecat asupra fondului raporturilor juridice dintre părți.

Curtea reține că mijloacele procedurale puse la îndemâna părților diferă tocmai datorită caracterului special al procedurii, fără ca prin aceasta să se instituie vreo discriminare, fără ca una dintre părți să fie privilegiată și,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.d), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „PROMOTION AS” — S.R.L. (fosta Societate Comercială „ALL AS BROKERS” — S.R.L.) din București în dosarele nr. 14.115/2003 și nr. 17.299/2003 ale Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), ale art. 6 și ale art. 8 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de același autor în aceleași dosare.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 iunie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2004
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual	Valoarea abonamentului trimestrial			
		— lei —	Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	9.875.000	2.468.750	2.715.750	2.987.500	3.286.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	1.780.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	7.900.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	12.500.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	2.530.000	632.500	632.500	632.500	632.500
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	10.680.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	9.850.000	2.462.500	2.462.500	2.462.500	2.462.500
8.	Colecția Legislația României	2.500.000	625.000	687.500	756.500	832.500
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	4.150.000	1.038.000	1.141.500	1.255.500	1.381.500
10.	Repertoriul actelor normative	625.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	470.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	2.500.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2 (telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”